

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20643/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници извршног повериоца АА из ..., коју заступа Чедомир Голубовић, адвокат из ..., против извршног дужника ББ доо ... из ..., чији је пуномоћник Милош Велимировић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжи 2299/21 од 15.09.2021. године, у седници одржаној дана 15.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гжи 2299/21 од 15.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Београду Гжи 2299/21 од 15.09.2021. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду И 163/20 од 25.09.2020. године, усвојен је предлог за извршење на основу извршне исправе и одмерени су трошкови извршења.

Решењем Вишег суда у Београду Гжи 2299/21 од 15.09.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба извршног дужника и потврђено је решење Трећег основног суда у Београду И 163/20 од 25.09.2020. године. Другим ставом изреке одбијен је захтев извршног дужника за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажног решења донетог у другом степену извршни дужник је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи применом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног прав и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради

уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (први став), те да о дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (други став).

По оцени Врховног суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији извршног дужника из неког од разлога предвиђеног чланом 404. став 1. ЗПП, јер побијана одлука не одступа од праксе ревизијског суда у споровима који потичу из истог или сличног чињеничног и правног основа, сагласно чему не постоји потреба уједначавања судске праксе, нити потреба разматрања правних питања од општег интереса и питања у интересу равноправности грађана, нити се јавља потреба за новим тумачењем права, па нема места примени посебне ревизије, као изузетно дозвољене.

Испитујући дозвољеност ревизије сагласно члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 27. ств 2. и 3. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 106/2015 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.) осим из члана 404. овог закона.

Чланом 27. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да када решење може да се побија искључиво приговором, правоснажно је решење донето у приговору, док је ставом 3. истог члана прописано да против правоснажног решења нису дозвољени ревизија нити понављање поступка.

Из наведене одредбе следи да ревизија извршног дужника није дозвољена, сагласно чему је применом члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Весна Станковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић